

TAPIES, TAMBÉ UN VALOR TEÒRIC.

Antoni Tàpies. *Valor de l'art*. Fundació Tàpies i Editorial Empúries. Barcelona, 1983, 229 pàgs.

Antoni Tàpies és, no cal dir-ho, una de les personalitats artístiques de la cultura catalana més respectada arreu del món. Respecte que s'ha guanyat a pols per la seua aportació a la pintura contemporània, però aquest tal vegada no seria tan emblemàtic i extens, sinó fos pel fet que representa un model d'artista modern complert. Com tot artista conscient de la seua funció, s'ha esforçat per entendre els coneixements i les pulsacions del nostre temps, i per ajudar a comprendre i difondre la rica gamma de valors de l'art modern a casa nostra. Per tot això no és estrany que l'àmplia curiositat artística i cultural que es manifesta en les seues creacions plàstiques i reflexions escrites l'hagen convertit en emblema i síntesi de les tendències més valuoses de l'actualitat.

Els llibres i articles de Tàpies no han sigut mai un exercici subsidiari, de justificació, ans el contrari, són part essencial de la seua concepció de la plàstica i del món, actitud que li ha exigut un ingent esforç reflexiu que l'ha portat a immergir-se en distintes branques del saber, com ara la filosofia, la ciència, les distintes religions, la tradició simbòlica, la psicohistòria, etc. Si algú pensàs que aquesta càrrega teòrica entra en contradicció amb la seua defensa de l'art, de l'obra concreta, contra l'estètica, oblidaria que Tàpies el que combat són els preceptes teòrics, no el pensament que ajuda a concebre una obra d'art, encara que aquesta siga sovint espontània i intuïtiva.

Valor de l'art, que acaba d'eixir, és el darrer graó del sòlid i interessant camí reflexiu de Tàpies. Hi recull escrits de distintes intencions, dimensions i qualitats, com ara discursos, articles, presentacions de catàlegs... que, elaborats al llarg dels últims sis anys, desenvolupen algunes de les constants dels llibres anteriors. El conjunt de tots ells, tot i no formar un discurs sistemàtic, si que formen un to coherent i unitari.

La primera part del llibre, sota el títol de *Teoria/Contemplació*, agrupa els articles més densos, d'abast més teòric, els quals graviten sobre el valor i la importància de l'art modern com a eina per obtenir un coneixement de la realitat i millorar la condició humana; la necessitat de crear i recuperar certs valors positius que tornen a donar sentit a la vida; l'espiritualitat de l'art; la defensa de la complementarietat del món inconscient, intuïtiu, amb el món conscient, racional, científic; l'advocació del model d'artista amb un compromís ètic i inquiet estèticament.

A la segona part, podem llegir textos sobre l'art japonès i romànic, a més dels dedicats a artistes concrets com ara Domènech i Montaner, Gaudí, Foix, Brossa, etc., en els quals Tàpies posa de manifest algunes de les seues afinitats i admiracions. En les dues parts restants del llibre expressa la seua opinió sobre la degradació del Montseny, la defensa dels drets de l'artista i alguns punts sospitosos de la llei de la propietat intel·lectual.

Tot i que algunes de les seues opinions puguen ser discutibles, sempre són suggerents i mai no ens deixen indiferents, atés que totes aquestes perspectives ens ofereixen una bona oportunitat per entendre millor la personalitat artística de Tàpies i de bona part de l'art modern.